

श्री सद्गुरु साईबाबांचे भक्तांना अभय

|| शिर्डीस ज्याचे लागतील पाय || टळती अपाय सर्व त्याचें || १ ||

|| माझ्या समाधीची पायरी चढेल || दुःख हें हरेल सर्व त्याचें || २ ||

|| जरी हें शरीर गेलों मी टाकून || तरी मी धांवेन भक्तांसाठीं || ३ ||

|| नवसास माझी पावेल समाधी || धरा दृढ बुद्धी माझ्या ठारीं || ४ ||

|| नित्य मी जिवंत, जाणा हेंचि सत्य || नित्य घ्या प्रचीत अनुभवें || ५ ||

|| शरण मज आला, आणि वायां गेला || दाखवा दाखवा ऐसा कोणी || ६ ||

|| जो जो, मज भजे, जैशा जैशा भावें || तैसा तैसा पावें, मीही त्यासी || ७ ||

|| तुमचा मी भार वाहीन सर्वथा || नव्हे हें अन्यथा वचन माझें || ८ ||

|| जाणा येथें आहे साहाय्य सर्वासा || मागे जें जें त्यास तें तें लाभें || ९ ||

|| माझा जो जाहला कायावाचामनीं || तयाचा मी ऋणी सर्वकाळ || १० ||

|| साई म्हणे तोचि, तोचि झाला धन्य || झाला जो अनन्य माझ्या पायीं || ११ ||

अभंगलेखक - श्रीयुत मोहनीराज पंडित, पेन्शनर मामलेदार, नाशिक